RADA DOSKONAŁOŚCI NAUKOWEJ

Postępowania w sprawie nadania tytułu profesora ze szczególnym uwzględnieniem problematyki interdyscyplinarności naukowych

Część I – kryteria i procedury w postępowaniu w sprawie nadania tytułu profesora
Część II – problematyka interdyscyplinarności w postępowaniach w sprawie nadania tytułu profesora prowadzonych przez Radę Doskonałości Naukowej

prof. dr hab. Marian Gorynia
Zastępca Przewodniczącego
Rady Doskonałości Naukowej
Dąbrowa Górnicza, 19 października 2026 r.

Dąbrowa Górnicza, 19 października 2026 r.

Agenda części I wystąpienia

01 Wymogi dotyczące nadania tytułu profesora

02 Zagadnienia proceduralne

03 Kryteria oceny

04 Przykłady

Część I – kryteria i procedury w postępowaniu w sprawie nadania tytułu profesora

Art. 227 określa wymogi, które powinna spełnić osoba ubiegająca się o nadanie tytułu profesora, czyli:

Posiada stopień doktora habilitowanego oraz

a) **wybitne osiągnięcia naukowe krajowe lub zagraniczne,**
b) uczestniczyła w pracach zespołów (co najmniej dwóch zespołów) badawczych realizujących projekty (co najmniej dwa projekty) finansowane w drodze konkursów krajowych i zagranicznych lub odbyła staże (co najmniej dwa staże) w instytucjach naukowych lub prowadziła badania naukowe w instytucjach (co najmniej w dwóch instytucjach) naukowych.

Część I – kryteria i procedury w postępowaniu w sprawie nadania tytułu profesora

✓RDN powołuje 5 recenzentów (**w drodze losowania spośród co najmniej 15 kandydatów**), którym zleca wydanie opinii w zakresie spełniania wymagań do nadania tytułu profesora. Opinia wydawana jest w terminie 3 miesięcy od dnia zlecenia jej wydania. Problem ze znalezieniem 15 odpowiednich kandydatów w niektórych specjalnościach.

✓Recenzje oraz treść wniosku omawiane są na posiedzeniach Zespołów RDN (odpowiadających dziedzinom naukowym), które rekomendują poparcie albo odmowę poparcia wniosku. **Ostateczną decyzję podejmuje Prezydium RDN w drodze głosowania. Uchwały podejmowane są przy bezwzględnej większości głosów.**

Część I – kryteria i procedury w postępowaniu w sprawie nadania tytułu profesora

Tytuł naukowy profesora może być nadany w dziedzinie albo dziedzinie i dyscyplinie, albo dziedzinie i dyscyplinach.

Jeśli kandydat ubiega się o tytuł w dziedzinie, nie wskazując dyscypliny lub dyscyplin, to powinien mieć osiągnięcia we wszystkich dyscyplinach w ramach danej dziedziny (co jest trudne do spełnienia).

Część I – kryteria i procedury w postępowaniu w sprawie nadania tytułu profesora

UWAGI

Artykuły w czasopismach naukowych albo monografie same w sobie **NIE** są osiągnięciami naukowymi, a tym bardziej wybitnymi osiągnięciami. Osiągnięciami takimi mogą być uzyskane i opisane w artykułach lub książkach wyniki badań i wyciągnięte na ich podstawie wnioski.
Osiągnięcia te powinny wynikać z działalności naukowej kandydatów, a nie głównie współautorów ich publikacji.

Część I – kryteria i procedury w postępowaniu w sprawie nadania tytułu profesora

UWAGI

- O wartości naukowej osiągnięcia **NIE** decydują wskaźniki bibliometryczne ani żadne inne parametry „naukometryczne”.
- O wartości tej decyduje treść publikacji, opisującej uzyskane wyniki i wyciągnięte wnioski.
- Przy rozpatrywaniu wniosków o tytuł profesora kluczowa jest także rola osoby ubiegającej się o ten tytuł w powstaniu dzieł opisujących osiągnięcia.

Część I – kryteria i procedury w postępowaniu w sprawie nadania tytułu profesora

UWAGI

- O wartości naukowej osiągnięcia **NIE** decyduje miejsce jej opublikowania (czasopismo, wydawnictwo), ale treść publikacji.
- RDN **NIE** ma kompetencji ani żadnych zadań związanych z oceną czasopism i wydawnictw naukowych, zatem żadne współczynniki (typu *Impact Factor*, *punkty MNiSW* i inne) ani tytuł czasopisma, czy też nazwa wydawnictwa **NIE** mogą być kluczowe przy ocenie wniosku.

Część I – kryteria i procedury w postępowaniu w sprawie nadania tytułu profesora

UWAGI

RDN **NIE** oczekuje od recenzentów analizy bibliometrycznej prac naukowych kandydatów ani punktowej oceny ich dorobku. Tego typu analiza nie wymaga żadnych kompetencji ani wiedzy w zakresie danej dyscypliny naukowej i mogłaby być dokonana przez dowolnego pracownika administracyjnego w Biurze RDN. Jest ona jednak bezużyteczna na potrzeby rozpatrywania wniosków o nadanie tytułu profesora.

Część I – kryteria i procedury w postępowaniu w sprawie nadania tytułu profesora

UWAGI

RDN oczekuje od recenzentów analizy merytorycznej osiągnięć naukowych kandydatów. Zapoznania się z ich publikacjami i stwierdzenia, czy rezultaty ich aktywności naukowej wniosły istotny wkład do nauki, a ich osiągnięcia można określić jako wybitne. Każdy specjalista w danej dyscyplinie, posiadający tytuł profesora, powinien być zdolny do dokonania takiej oceny merytorycznej bez konieczności analizy bibliometrycznej.

Część I – kryteria i procedury w postępowaniu w sprawie nadania tytułu profesora

PRZYKŁAD I

- Podaj przykłady publikacji, które osiągnęły wysokie wskaźniki bibliometryczne, ale nie dlatego, że odkryły coś nowego, tylko za to, że zawierały jakieś kardynalne błędy, nieporozumienia?
- ChatGPT.
- Jednym z przykładów artykułów naukowych, które zyskały popularność nie z powodu odkrycia czegoś istotnego, ale z powodu zawierania kardynalnych błędów, jest artykuł autorstwa Rogera Bezdek'a zatytułowany "Estimating the Global Costs of Kyoto Compliance" opublikowany w czasopiśmie "Energy Journal" w 1998 roku.
- W swoim artykule Bezdek oszacował koszty implementacji Protokołu z Kioto dotyczącego ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Jednakże jego metodyka i dane użyte do analizy zostały ostro skrytykowane przez naukowców za zawieranie kardynalnych błędów oraz brak odpowiedniej analizy. W szczególności, Bezdek przecenił koszty implementacji Protokołu z Kioto, co przyczyniło się do szerokiego rozpowszechnienia i popularności artykułu w dyskusjach na temat skutków ekonomicznych związanych z regulacjami dotyczącymi zmian klimatu.
- Późniejsze badania oraz krytyka pozwoliły na zidentyfikowanie błędów w metodologii Bezdeka, co prowadzi do wniosku, że jego artykuł był bardziej szkodliwy niż pomocny w dyskusji na temat kosztów związanych z ochroną środowiska.

Część I – kryteria i procedury w postępowaniu w sprawie nadania tytułu profesora

PRZYKŁAD II

- Podaj przykłady publikacji, które osiągnęły wysokie wskaźniki bibliometryczne, ale nie dlatego, że odkryły coś nowego, tylko za to, że zawierały jakieś kardynalne błędy, nieporozumienia?
- ChatGPT.
- Jednym z przykładów publikacji, która osiągnęła wysokie wskaźniki bibliometryczne, ale później okazało się, że zawierała poważne błędy, jest artykuł opublikowany w 1998 roku pt. "Wakefield AJ, Murch SH, Anthony A, Linnell J, Casson DM, Malik M, Berelowitz M, Dhillon AP, Thomson MA, Harvey P, Valentine A, Davies SE, Walker-Smith JA. Ileal-lymphoid-nodular hyperplasia, non-specific colitis, and pervasive developmental disorder in children. Lancet. 1998 Feb 28;351(9103):637-41." W tej publikacji autorzy sugerowali związek między szczepionką MMR (przeciw odrze, śwince i różyczce) a autyzmem.
- Jednakże późniejsze badania nie były w stanie potwierdzić tych wyników, a metodologia i etyka tego badania były krytykowane. W 2010 roku czasopismo Lancet wycofało tę publikację, uznając ją za nieetyczną i błędną. Autor główny artykułu, Andrew Wakefield, stracił również prawo do praktyki lekarskiej w Wielkiej Brytanii. Niemniej jednak artykuł ten przez pewien czas wpływał (i niestety nadal wpływa) na opinię publiczną i wywarł (i niestety nadal wywiera) wpływ na poziom szczepień.
- To jest jeden z przykładów, gdzie publikacja osiągnęła dużą popularność, ale później okazało się, że zawierała błędy i nieporozumienia. Ważne jest, aby zawsze podchodzić do wyników badań naukowych z krytycznym myśleniem i sprawdzać, czy badania zostały potwierdzone przez inne niezależne źródła przed przyjęciem ich za pewnik.

Część I – kryteria i procedury w postępowaniu w sprawie nadania tytułu profesora

PRZYKŁAD III

Fragment zaczerpnięty z książki: Jan Fazlagić, Kompendium wiedzy na temat opracowania programów nauczania i scenariuszy zajęć oraz lekcji wspierających proces kształcenia ogólnego, Ośrodek Rozwoju Edukacji, Warszawa 2020.

- Innym przykładem koncepcji, która ma bardzo słabe podstawy teoretyczne, a mimo tego zdobyła dużą popularność wśród nauczycieli, jest różnicowanie „stylów uczenia się".
- Kolejnym powszechnie utrzymywanym błędnym przekonaniem jest pogląd, że „wykorzystujemy tylko 10% potencjału naszego mózgu" (czytaj: ewolucja stworzyła organ, który konsumuje olbrzymie ilości energii, ale wykorzystuje tylko 0,1 tej energii efektywnie).
- Kariera takich mitów zwykle wynika z niefortunnej interpretacji badań naukowych (więcej na ten temat w: Lilienfeld i in., 2011).
- Wśród innych koncepcji pośród edukacyjnych „trendów" (rozumianych jako koncepcja naukowa szybko zyskująca popularność wśród praktyków) należy wymienić model osobowości Myers-Briggs, który okazał się mało trafny – obecnie wśród psychologów panuje przekonanie, że najtrafniej opisuje ludzką osobowość model Wielkiej Piątki (*Big Five*).

Agenda części II wystąpienia

01 Trochę teorii – tło filozoficzne

02 Rozpoznanie empiryczne

03 Rekomendacje praktyczne

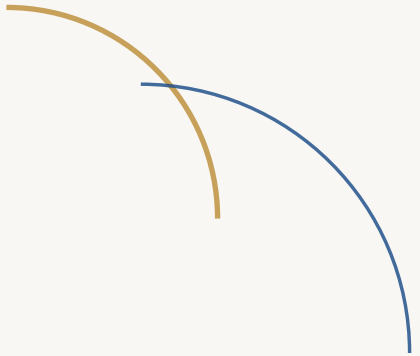

Część II – problematyka interdyscyplinarności w postępowaniach w sprawie nadania tytułu profesora prowadzonych przez Radę Doskonałości Naukowej

Rzeczywistość i poznanie naukowe – ontologia i epistemologia

- Świat, rzeczywistość, uniwersum jest ze swej natury wieloaspektowy, wielowarstwowy w sensie ontologicznym.
- Rzeczywistość jest skomplikowana, złożona – implikuje to specjalizację w badaniach naukowych, które dzielą się na obszary, dziedziny, dyscypliny, subdyscypliny, specjalności, specjalizacje, programy badawcze, nurty. Zagrożenie: „wyspowa struktura wiedzy" lub „silosowość nauki".
- Społeczny podział pracy z zakresie badań naukowych (podział na fragmenty wiedzy) sprawia, że występuje ryzyko nachodzenia na siebie tych fragmentów albo niepokrycia jakichś fragmentów świata badaniami (luka badawcza?).

Część II – problematyka interdyscyplinarności w postępowaniach w sprawie nadania tytułu profesora prowadzonych przez Radę Doskonałości Naukowej

Istota podejścia interdyscyplinarnego w badniach naukowych – interdyscyplinarność, multidyscyplinarność , transdyscyplinarność

- Trzy możliwe relacje pomiędzy powiązanymi dyscyplinami naukowymi (interdyscyplinarność, multidyscyplinarność, transdyscyplinarność) bywają różnie definiowane w literaturze przedmiotu.
- Zakresy tych pojęć nie są jasne i niejednoznacznie ujmowane w piśmiennictwie. W niektórych ujęciach pojęcie interdyscyplinarności uważane jest za tożsame z pojęciem multidyscyplinarności, a także z pojęciem transdyscyplinarności (Nowak-Far 2014, s. 106).
- Odmienne stanowisko prezentuje Gagatek (2014, s. 337-338). Jego zdaniem multidyscyplinarność zakłada interakcję dwóch lub więcej dyscyplin. Aby mówić o interdyscyplinarności konieczne jest jeszcze spełnienie warunku integracji i syntezy podejść charakterystycznych dla poszczególnych dyscyplin.
- Natomiast „transdyscyplinarność oznacza nie tyle już nawet integrację, czy też komunikację pomiędzy dyscyplinami, ile wychodzenie ponad dyscypliny, swoistą transcendencję dyscyplin” (Gagatek 2014, s. 338).

Część II – problematyka interdyscyplinarności w postępowaniach w sprawie nadania tytułu profesora prowadzonych przez Radę Doskonałości Naukowej

Przyjmuje się, że interdyscyplinarność można rozumieć co najmniej na trzy sposoby:

- prowadzone w danej dyscyplinie badania odwołują się wspomagająco do innych dyscyplin zlokalizowanych w innej dziedzinie nauki (na przykład odwołania ekonomii oraz nauk o zarządzaniu do ogólnej teorii systemów mającej korzenie biologiczne; inny przykład to nawiązania ekonomii i nauk o zarządzaniu do teorii ewolucji pochodzącej z biologii – ewolucyjna teoria firmy);
- prowadzone w danej dyscyplinie badania odwołują się wspomagająco do dyscyplin zlokalizowanych w tej samej dziedzinie (na przykład teorie firmy rozwijane w ramach ekonomii oraz nauk o zarządzaniu często odwołują się do koncepcji wypracowanych przez dyscyplinę finanse);
- prowadzone w danej subdyscyplinie badania nawiązują wspomagająco do badań należących do innych subdyscyplin w ramach danej dyscypliny (ten przypadek interdyscyplinarności daje się łatwo zakwestionować z czystej pozycji logicznej, ale przez niektórych bywa on respektowany).

Część II – problematyka interdyscyplinarności w postępowaniach w sprawie nadania tytułu profesora prowadzonych przez Radę Doskonałości Naukowej

Istota podejścia interdyscyplinarnego w badaniach naukowych

- Należy zaznaczyć, że de facto warunek interdyscyplinarności w wersji mocnej powinien zakładać, iż nawiązanie do innych dyscyplin dotyczy jednocześnie przedmiotu badań, metodologii oraz języka.
- Wersja "mocna" wydaje się być najtrudniejsza do oceny przez recenzentów, którzy często sami są przywiązani do "wąskiej" metodologii jednej dyscypliny.
- Często jednak warunek ten bywa traktowany w sposób łagodny, rozłączny – wówczas wystarczy związek z inną dyscypliną w którejkolwiek z trzech wymienionych płaszczyzn.

Część II – problematyka interdyscyplinarności w postępowaniach w sprawie nadania tytułu profesora prowadzonych przez Radę Doskonałości Naukowej

Istota podejścia interdyscyplinarnego w badaniach naukowych

- Na kwestię interdyscyplinarności i multidyscyplinarności można także spojrzeć z punktu widzenia wzajemnego, relatywnego znaczenia, wagi czy roli dyscyplin wchodzących w interakcje badawcze.
- Przytoczone odmiany interdyscyplinarności zakładają, że w prowadzonych badaniach mamy do czynienia z dyscypliną główną, inaczej podstawową, dominującą albo wiodącą oraz z dyscypliną dodatkową, inaczej wspomagającą, traktowaną pomocniczo.
- Takie pojmowanie interdyscyplinarności z jednej strony nie stwarza barier dla prowadzenia badań odwołujących się do podejść teoretycznych, metod badawczych i modeli pojęciowych zaczerpniętych z innych dyscyplin, a z drugiej strony nie kreuje problemów z zakwalifikowaniem badań do obszaru, dziedziny i dyscypliny, na przykład w sprawach awansowych lub przydziału środków na badania.

Część II – problematyka interdyscyplinarności w postępowaniach w sprawie nadania tytułu profesora prowadzonych przez Radę Doskonałości Naukowej

Istota podejścia interdyscyplinarnego w badaniach naukowych

- Z kolei pojęcie multidyscyplinarności (wielodyscyplinarności) może być wiązane z prowadzeniem badań określonego fragmentu rzeczywistości z perspektyw poznawczych co najmniej dwóch dyscyplin, które w realizowanym badaniu pozostają w stosunku do siebie w relacji względnej równorzędności.
- Oczywiście, można tutaj także wygenerować co najmniej kilka typów multidyscyplinarności w zależności od tego, do jakich dziedzin należą wchodzące w rachubę dyscypliny. Dobrym przykładem odnoszącym się do dwóch dyscyplin pochodzących z jednej dziedziny wiedzy jest zarządzanie strategiczne (Gorynia, Jankowska, Owczarzak, 2005). Ta subdyscyplina we względnie podobnym, zrównoważonym stopniu czerpie zarówno z ekonomii, jak i z nauk o zarządzaniu.
- Inny, ale pod wieloma względami odmienny przykład może stanowić ekonofizyka. Tutaj mamy do czynienia z równoległym uwzględnieniem koncepcji ekonomii i fizyki.

Część II – problematyka interdyscyplinarności w postępowaniach w sprawie nadania tytułu profesora prowadzonych przez Radę Doskonałości Naukowej

Czy problem interdyscyplinarności rzeczywiście występuje?
Co wiemy, a czego nie wiemy? Poznanie potoczne, anegdotyczne i intuicyjne

Wstępne wnioski z tabel 1 i 2:

- **Biorąc pod uwagę przytoczone liczby, mogłoby się wydawać, że problem interdyscyplinarności w zasadzie nie istnieje, albo też, że ma znaczenie marginalne.**
- **Żywy kontakt z kandydatami do tytułu profesorskiego, recenzentami i szerzej rozumianym środowiskiem akademickim zdaje się jednak wskazywać, że przytoczone dane to przysłowiowy wierzchołek góry lodowej.**
- **"Autocenzura kandydatów" – prawdopodobnie jakaś część (jaka?) badaczy "wtłacza" swój interdyscyplinarny dorobek w ramy jednej dyscypliny z obawy przed negatywnymi recenzjami, co zniekształca statystyki oficjalne (można przypuszczać, że dlatego tabela 1 pokazuje tak małe liczby).**
- **Potrzebne byłyby kompleksowe badania tego zagadnienia, zarówno z zastosowaniem metod statystycznych, jak i badania jakościowe, pozwalające zrozumieć jego naturę, uwarunkowania, przejawy i konsekwencje.**

Tabela 1. Dane empiryczne na temat interdyscyplinarności w postępowaniach profesorskich (liczba wniosków odnoszących się do co najmniej dwóch dyscyplin – lata 2019-2025)

Nazwa dziedziny	Łączna liczba postępowań	Rozstrzygnięcia pozytywne	Rozstrzygnięcia negatywne	W trakcie procedowania	Ogólna liczba spraw
Nauki humanistyczne	4	2	0	2	442
Nauki inżynieryjno-techniczne	22	13	9	0	668
Nauki rolnicze	0	0	0	0	319
Nauki społeczne	2	2	0	0	534
Nauki ścisłe i przyrodnicze	3	3	0	0	654
Sztuka	0	0	0	0	451
Nauki o rodzinie	0	0	0	0	3
Nauki weterynaryjne	0	0	0	0	22
Łącznie	34	21	10	3	4177

Tabela 2. Liczba wniosków interdyscyplinarnych, w których ubiegano się o awans naukowy w jednej dyscyplinie, ale dorobek nie był jednoznaczny, to znaczy obejmował osiągnięcia związane z innymi dyscyplinami nauki, innymi niż podana we wniosku (dane za okres od stycznia 2025 do 30 kwietnia 2026 roku)

Nazwa dziedziny	Łączna liczba przypadków	Rozstrzygnięcia pozytywne	Rozstrzygnięcia negatywne	W trakcie procedowania	Ogólna liczba spraw
Nauki humanistyczne	11	11	0	0	97
Nauki medyczne	2	2	0	0	236
Nauki rolnicze	0	0	0	0	66
Nauki społeczne	26	19	7	0	175
Nauki ścisłe i przyrodnicze	5	4	1	0	181
Nauki teologiczne	0	0	0	0	8
Nauki o rodzinie	0	0	0	0	2
Nauki weterynaryjnie	0	0	0	0	8
Łącznie	47	37	10	0	1029

Część II – problematyka interdyscyplinarności w postępowaniach w sprawie nadania tytułu profesora prowadzonych przez Radę Doskonałości Naukowej

Spostrzeżenia i przypuszczenia interpretacyjne

- W slajdzie 23 warto zwrócić uwagę na bardzo wysoką liczbę przypadków w Naukach Społecznych (Z5) – 26 przypadków na 175 (ok. 15%). To pokazuje, że nauki społeczne są chyba najbardziej podatne na "rozmycie" granic dyscyplin (np. na styku ekonomii i finansów, nauk o zarządzaniu i jakości, stosunków międzynarodowych, socjologii i nauk o polityce).
- Z kolei w tabeli 2 w naukach społecznych jest aż 7 negatywnych decyzji przy dorobku niejednoznacznym. To można traktować jako argument przemawiający za tym, że recenzenci "karzą" za interdyscyplinarność (?).
- W slajdzie 23 widać realny "ból" systemowy – kandydaci deklarują jedną dyscyplinę, ale ich dorobek "ucieka" w inne, co często kończy się negatywną oceną (szczególnie w naukach społecznych i inżynieryjno-technicznych).

Część II – problematyka interdyscyplinarności w postępowaniach w sprawie nadania tytułu profesora prowadzonych przez Radę Doskonałości Naukowej

Rekomendacje praktyczne

Cel – dokonywanie uzasadnionych merytorycznie i sprawiedliwych ocen dorobku

W obecnym stanie prawnym:

- Zwiększenie stopnia staranności przy doborze kandydatów na recenzentów przez zespoły RDN – tutaj rezerwy są raczej ograniczone.
- Zdefiniowanie przez RDN w ramach dobrych praktyk granic poszczególnych dyscyplin (przedmiot, metoda, język) – duży wysiłek, wymagałby czasu, ale mógłby być użyteczny zarówno dla kandydatów do tytułu profesora, jak i dla recenzentów.

Część II – problematyka interdyscyplinarności w postępowaniach w sprawie nadania tytułu profesora prowadzonych przez Radę Doskonałości Naukowej

Rekomendacje praktyczne (2)

Przy założeniu możliwości zmian stanu prawnego:

- Posunięcia podobne jak wyżej.
- Umożliwienie losowań recenzentów z 2 (albo 3) koszyków odpowiadających dyscyplinom, z którymi związany jest oceniany dorobek, mający cechę interdyscyplinarności.
- Integracja/konsolidacja wąskich dyscyplin z dużym obciążeniem zagadnienia interdyscyplinarności w dyscypliny szersze, pozwalające uniknąć negatywnych formalnych konsekwencji problemu interdyscyplinarności.
- Rozważenie możliwości nadawania tytułu profesora wyłącznie w dziedzinie, a nie w dyscyplinie (łatwiejszy byłby właściwy dobór recenzentów).
- Szkolenia, poradnik itp. dla recenzentów: opracowanie wytycznych (sugestii, dobrych praktyk) dla recenzentów, jak oceniać dorobek interdyscyplinarny (żeby nie oceniali dorobku z innej dyscypliny przez pryzmat "błędu", lecz ewentualnego "wkładu").
- Powoływanie super-recenzenta: W przypadku wniosków interdyscyplinarnych, jeden z pięciu recenzentów mógłby być powoływany z dyscypliny "pobocznej" (stykowej).

Literatura

- Fiedor B., Gorynia M. (2023), Społeczna sprawczość i użyteczność nauk ekonomicznych w kontekście klasyfikacji dziedzin i dyscyplin naukowych [w:] Fiedor B., Gorynia M., Szablewski A. (red.), Ewolucja nauk ekonomicznych II : Ekonomia a pandemia COVID-19 – potrzeba bieżących dostosowań czy zmiany paradygmatu?, Warszawa: Wydawnictwo Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego, s. 19-36.
- Gagatek, W. (2014). Dyscyplinarna analiza czy interdyscyplinarna synteza? Uwagi o europeistyce jako kierunku studiów uniwersyteckich. W: J. Czaputowicz (red.), Studia europejskie. Wyzwania interdyscyplinarności, Warszawa: Uniwersytet Warszawski, Wydział Dziennikarstwa i Nauk Politycznych.
- Gorynia M. (2012), O klasyfikacji nauk zajmujących się międzynarodową działalnością gospodarczą [w:] B. Skulska, M. Domiter, W. Michalczyk (red.), Globalizacja i regionalizacja w gospodarce światowej: księga jubileuszowa z okazji 45-lecia pracy naukowej Profesora Jana Rymarczyka, Wrocław: Wyd. Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, s. 37-50.
- Gorynia M. (2016), Nauki ekonomiczne a postulat interdyscyplinarności [w:] S. Czaja, A Graczyk (red.), Ekonomia i środowisko: księga jubileuszowa prof. B. Fiedora, Wrocław: Wyd. Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, s. 122-130.
- Gorynia M. (2016), On the interdisciplinary nature of international business [w:] T. Rynarzewski, M. Szymczak (eds.), Changes and Challenges in the Modern World Economy: Recent Advances in Research on International Economics & Business, Poznań: Poznań University of Economics and Business (PUEB) Press, 2016, s. 11-25.
- Gorynia M. (2018), Współczesne nauki ekonomiczne: tożsamość, ewolucja, klasyfikacje, „Ekonomista", nr 5, s. 497-522.
- Gorynia M., Jankowska B. (2017), O tożsamości biznesu międzynarodowego [w:] M. Maciejewski, K. Wach (red. nauk.), Handel zagraniczny i biznes międzynarodowy we współczesnej gospodarce: księga jubileuszowa dedykowana Profesorowi Stanisławowi Wydymusowi, Kraków : Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie, Centrum Przedsiębiorczości Strategicznej i Międzynarodowej, Katedra Handlu Zagranicznego, s. 127-142.
- Gorynia M., Jankowska B., Owczarzak R. (2005), Zarządzanie strategiczne jako próba syntezy teorii przedsiębiorstwa, „Ekonomista", nr 5, s. 595-619.
- Nowak-Far, J. (2014). Multidyscyplinarność w metodologii nauk ekonomicznych stosowanej do analizy i opisu procesów integracji europejskiej [w]: J. Czaputowicz (red.), Studia europejskie. Wyzwania interdyscyplinarności, Warszawa, Uniwersytet Warszawski, Wydział Dziennikarstwa i Nauk Politycznych.

RADA DOSKONAŁOŚCI NAUKOWEJ

Dziękuję za uwagę

prof. dr hab. Marian Gorynia
Zastępca Przewodniczącego
Rady Doskonałości Naukowej
Dąbrowa Górnicza, 19 października 2026 r.